

YAVUZ DONAT
VİTRİN

Madalyalı lise

Yavuz Donat ve Nihat Sörgeç...

Duvar vatan kokuyor

Sahibi Türk olan "Alman Meslek Lisesi"ni gezerken, "kapısı kilitle bir bölüm" gördük. Burası "VIP" salonu.

"Önemli günlerde" açılıyor.
"Önemli insanlar" açılıyor.
"Lions toplantıları" yapılıyor.
Nihat Sörgeç hemen kapıyı açtırdı. Duvarlar "kırmızı."

Ve duvarlarda "Antakya müzesinden" resimler asılı.

- Nihat bey... Her şey tamam da... Duvarın rengi.

Nihat Sörgeç "anlatayım" dedi. Anlatırken yüzü "renkten renge" girdi.

"Gözleri bir yerele gitti, geldi."

Bazen "sakinleşiyor", bazen de "irinde esen fırtınalar" ses tonuna vaktiyordu.

- Anlatayım... İskenderun ile Antakya arasındaki topraklar, çok verimli topraklardır... Bu toprağın rengi kırmızıdır... Türkiye'ye geldiince elimde bir kirek aldım... Kırmızı toprağı torbalara doldurdum... Berlin'e taşıdım... Okulda toprağı suyla karıştırdım... Ve fırca, kırmızı suya batırıp, duvarlara sürdüm... İşte bu duvarlar, vatanın toprağı ile boyalı... Bu salona girence vatan toprağının kokusu burnuma geliyor.

Nihat Sörgeç: "zengin olmus."

Almanya'ya "uyum sağlımsı."

Ama "doğduğu topraktan da" hiç ama hiç kopmazsı.

- Sahi, nasıl buldunuz duvarları?

"Duvar Antakya kokuyor... Duvar vatan kokuyor" diğebiliklik.

Bizimden de gökleri yaşamıştı.

Nihat Sörgeç'in seyir defteri

Nihat bey... Buralara nasıl geldiniz?
- Babam Hasan Sörgeç, İskenderun'da ipilik fabrikasının da ustabaşydı... Terziydi... Terzi dükkanı da vardı... Sonra işçi olarak Almanya'ya geldi.

- Anneniz?

- O da Almanya'ya çalışmaya geldi.

- Ya siz?

- Ortaokulu, Antakya'da dedemin yanında okudum... Antakya Merkez Ortaokulu'ndan 1972'de mezun oldum.

- Sonra?

- Asker olmak istiyordum... Kuleli

Berlin'in Kreuzberg semtinde bir "meslek lisesi."

"Beş bin metrekaare" kapalı alanı var.

"Derslikler, atölyeler, sosyal tesisler."

Öğrenci sayısı 972.

Öğrencilerin yüzde 40'ı kız, yüzde 60'ı erkek.

"Onuncu sınıfı bitirenler" bu okula girebiliyor.

Eğer öğrenci "temel eğitimi... Yani onuncu sınıfı" bitirmemişse, bu meslek lisesi "onuncu yıl diploması da" veriyor.

Öğrencilerin yaş ortalaması 18.

Yarıları Alman, yarıları yabancı.

Yabancılar içinde "Türk, Arap, Rus, Polonyalı, Roman, Kuveytli, Kenyalı" ve daha pek çok ülkenin insanı var.

İşte bu meslek lisesi "bir Türk'e ait."

Antakyalı Nihat Sörgeç'e.

KADRO

Kadrolu öğretmen sayısı "103."

30 da "kadrosuz öğretmen" var.

Haftada yedi gün ders yapıyor.

Üç gün "teorik."

İki gün ise pratik... Yani atölye çalışması.

ÖĞRETİM SÜRESİ

"Satsı elemanı" olmak için bu okula iki yıl okumak gerekiyor.

"Satsı ve Pazarlama" bölümü, üç yıl.

Berberlik (kadın-erkek) üç yıl.

Terziliğin "dikiş bölümü" iki yıl.

"Dikiş ve moda" bölümü üç yıl.

"Yedek parça, oto tamiri, tornacılık" iki yıl.

"Kapı, pencere, metal, kaynak" işleri üç buçuk yıl.

"Kalıncılar, havalandırma ve tesisatçılık" yine üç buçuk yıl.

DIYET AHCILIGI

Okulun "ahçılık" bölümü de var.

Eğer daha önce ahçılık eğitimi gören bir öğrenci gelirse, burada "uzmanlık" öğrenciyor.

Örneğin:

"Dişet ahçılığı" bir uzmanlık alanı.

Eğitim süresi bir yıl.

Bir başka bölüm "bankacılık."

Bu bölüme girmek için "Alman lisesi mezunu olmak" temel şart.

"Bankacılık eğitimi" ise iki yıl.

KURULUŞ

Okul "1983'te kurulmuş."

İki ortak taraftan.

Biri Türk, diğeri Alman.

Nihat Sörgeç:

Askeri Liseli'nin sınavını kazandım... Ama Kuleli'ye gidemedim.

- Neden?

- Annem, benim hasretime dayanamadı... Ağlamaya başladı... Babam da beni Almanya'ya getirdi... Liseyi Almanya'da bitirdim.

- Sonra?

- Mühendislik okudum... Siemens'te makine mühendisi olarak çalıştım... Ardından otomotiv sektörü... Derken, kader ağlarını ördü, okulcu oluverdim.

- Evli misiniz?

- Eşim Alman... Bir oğlum var.

- Gençsiniz... Başarılısınız... Ne mutlu size.

- Sağolun da yapmam gereken bir şey daha kaldı.

- Nedir?

- Almanlar, Antakya'yı yeterince tanımıyorlar... Almanya'da bir vakıf kuracağım: Antakya'yı Tanıtma ve Kalkındırma Vakfı... Bu vakfı kuramazsam, kahrolurum... Gece, gündüz buna çalışıyorum.

OKULDA HER AY DENETİM YAPILIYOR

Nihat Sörgeç'in Berlin'in Kreuzberg semtindeki meslek lisesinde her yıl 972 öğrenci bulunuyor.

Derslikler, atölyeler, sosyal tesisler her şey düşünülmüş.

- Ben 1988'de bu okula müdür oldum... Okul, başka bir binadaydı... 1997'de de okulu tamamen satın aldım... Üç kat büyüttüm.

Okulun muhatabı "Federal Çalışma Bakanlığı."

KALİTELİ EĞİTİM

Okul "her ay denetleniyor."

Hem "Bakanlık" denetliyor.

Ve hem de "meslek örgütleri."

- Alman devleti bu yolla mesleki eğitimi yavaş yavaş özelleştiriyor... Böylece, devlet bu işi daha ucuz yapıyor... Ve eğitimin kalitesi de daha yükseliyor.

TEBRİKLER

Antakyalı Nihat Sörgeç'in meslek lisesi "ödüllü... Plaketi... Madalyalı" bir okul.

"Ödülü... Teşekkür belgelerini" veren ise Alman devleti.

Alman devletinin "kutladığı" bu başarıyı Türk'ü biz de yürelele kutladık.

Avrupa'nın göbeğindeki Türk bayrağı

Nihat Sörgeç'e bir konuyu sormadan geçemedik:

- Bu liseyi bizim gibi merak edip gezen, gören oluyor mu?

- Ekim'in 21'inde Johannes Rau geldi... Gezdi.

- Yani Alman Cumhurbaşkanı.

- Evet.

- Başka?

- Federal Çalışma Bakanı geldi.

- Başka?

- Federal Tarım ve Gıda Bakanı geldi... Bayan Renate Kunast... Onun geldiği gün okulda, döner vardı... Bayan Kunast döneri çok seviyor... Nasıl kesileceğini öğrenmek istedi... Önlüğü giydi, döner bıcağını eline aldı.

- Başka?

- Bugün siz geldiniz, yetmez mi?

Hayır, yetmez Berlin'e giden "yöneticilerimiz" de bu okulu mutlaka görmeli... "Alman Cumhurbaşkanı bile" gezip, hayran kalıyor. Ve bizden acaba "kaç devlet bütüğü" Berlin'in göbeğinde böyle bir okul çıktığını biliyor.

Bu okul, başarılı bir Türk'ün "Avrupa'da dalgalandırdığı bayrak."

BAKAN DÖNER KESTİ

Liseyi merak edip gezenler arasında Federal Gıda ve Tarım Bakanı Renate Kunast da var. Kunast önlüğü giyip döner bile kesti.

Almanya Cumhurbaşkanı Johannes Rau da, Nihat Sörgeç'in meslek lisesini gezip beğenenler arasında.

Nar ekşisi... Defne sabunu

Nihat Sörgeç ile "lisenin mutfak bölümünü" de gezdik. Daha önce "ahçılık eğitimi görmüş olan bir grup öğrenci" ihtisas için oradaydılar.

- Ne ihtisas?

- Akdeniz mutfağı.

- Öğretim süresi?

- Bir yıl.

"Mutfak" çok güzeldi ama. Nihat bey "bana göre değil" dedi.

- Neden?

- Yemek denince benim aklıma, fikrim Antakya'nın içli köftesindedir... Taze fasul-

da okulu yok... Neysa ki annem yapıyor.

Nihat Sörgeç devam etti:

- Antakya'ya her gidişimde ne getiriyorum, tahmin edin bakalım.

- Ne getiriyorsunuz?

- Nar ekşisi... Alman milleti her şeyi biliyor, fakat nar ekşisini bilmiyor... Bir de Antakya'nın delne sabununu getiriyorum... Getiremezsem, Berlin'de dükkan dolayıp, buluyorum.

- Berlin'de, bu sabun buluyor mu?

- Zor da olsa buluyorum... Tanesi altı euro. Onaltı euro da olsa alırım. Defne

Mutfakta öğrenciler ve öğretmenler atölye çalışmaları yapıyor.